

Izabela Jarosińska

"Stanisław Pigoń jako wychowawca i pedagog", Julian Maślanka [w:]
"Stanisław Pigoń. Człowiek i dzieło. Praca zbiorowa pod red. H. Markiewicza, M. Rydlowej i T. Ulewicza", Kraków 1972 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/48, 195

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) MARKIEWICZ Henryk: Stanisław Pigoń w kręgu Młodej Polski. W: Stanisław Pigoń. Człowiek i dzieło. Praca zbiorowa pod red. H.Markiewicza, M.Rydłowej, T.Ulewicza. Kraków 1972 s.183-194.

Autor przedstawia dwojakie związki Pigionia z Młodą Polską, który to okres był dla niego bezpośrednią współczesnością, stanowiącą źródło młodzieńczych przeżyć artystycznych i intelektualnych. Wskazuje, iż zawsze bliskie było Pigionowi to skrzydło literatury okresu, które cechował idealistyczny aktywizm, maksymalizm postulatów moralnych oraz zaangażowanie w sprawy narodowe i społeczne, obca natomiast - literatura modernistyczna. Głównym przedmiotem zainteresowań uczonego byli trzej pisarze: Wyspiański - jako wielki kontynuator Mickiewicza; Orkan, którego osobowość twórcza frapowała badacza jako przykład awansu chłopca na podmiot współtworzący kulturę narodową; oraz Żeromski - którego twórczość stała się przedmiotem wieloletniej pracy edytorskiej Pigionia.

BP/48/50

H.F.

(II) MAŚLANKA Julian: Stanisław Pigoń jako wychowawca i pedagog. W: Stanisław Pigoń. Człowiek i dzieło. Praca zbiorowa pod red. H.Markiewicza, M.Rydłowej i T.Ulewicza. Kraków 1972 s.264-281.

W artykule przedstawiono dydaktyczną działalność Stanisława Pigionia, realizującą w praktyce jego przekonanie o wielkiej roli historii literatury polskiej w wychowaniu narodu. Autor przypomina przedwojenne wypowiedzi Pigionia na temat analfabetyzmu, kursów robotniczych i oświaty ludu. Najwięcej miejsca poświęca jednak dydaktyce uniwersyteckiej Profesora (na przykładzie ćwiczeń proseminaryjnych prowadzonych dla studentów drugiego roku polonistyki w r. 1950/1951).

BP/48/51

I.J.